

Varden varden.no/debatt

Meninger

Kjør debatt

Har du noe på hjertet?
Skriv til debatt@varden.no

GAMMEL EIK: En gammel, hul eik kan huse en million individer av ulike arter. Denne eika i Krødsherad heter «Gamle Mester» og er fredet. FOTO: TERJE BENDIKSBY, NTB SCANPIX

NATUR: Skogbrukernes ansvar

Hvorfor verne skog?

Svar til innlegget skrevet av Thor-Herman Thorsen-forstkandidat: «Miljøorganisasjonene og skogbruket» i Varden onsdag 29. april 2015.

Er miljøorganisasjonene naive når vi sier at det går an å verne skog samtidig som vi kjemper for klimasaken? Forstkandidat Thor-Herman Thorsen skriver i Varden den 29. april at miljøorganisasjonene ikke tar innover seg at et aktivt skogbruk er den beste løsningen for å begrense den globale oppvarmingen. Betyr det at vi må nedprioritere skogvern og sikring av gode levekår for det biologiske mangfoldet? Nei, vi tror heller det er naivt å ikke ha to tanker i hodet på en gang. Vi trenger skogvern og vi trenger et aktivt, bærekraftig skogbruk for å imøtekomme en fremtid der de negative konsekvensene av klimaendringene stadig øker.

I skogen lever 60 prosent av alle norske arter og mer enn halvparten av Norges truede og nær truede arter. Miljøorganisasjonene, bl.a. Naturvernforbundet, WWF, SABIMA, Norsk ornitologisk forening og Norsk Friluftsliv, kjemper for økt vern av disse artene som i dag lever under et særdeles svakt vern. Vårt arbeid for skogvern er faglig forankret og støttes av biologer og forskere, bl.a. ved Norsk Institutt for Naturforskning (NINA) og Norges Miljø- og Biovitenskapelige Universitet (NMBU). I dag er kun 2,6 % av den produktive skogen vernet. Dette er ofte skog som ligger i ulendt terreng der det er vanskelig å drive skogbruk. Dette er ikke nok for å beskytte viktige skogøkosystemer og truede norske arter.

«Det er ikke og har heller aldri vært slik at alle planter og dyr lar seg verne» skriver Thorsen i sitt leserinnlegg. Må vi akseptere at arter kommer og arter går uten å gjøre noe aktivt med det? Det er riktig at mange arter utrykkes og reduseres av helt naturlige årsaker over tid. Ulik fra tidligere tider trues og utrykkes nå arter i rekordfart, hovedsakelig grunnet menneskelige inngrep. En ny studie fra NMBU viser at villmarkspreget skog (som ligger mer enn 5 km fra tyngre tekniske inngrep) og strengt verna skog (naturreservater og nasjonal-

parker) innehar mye større biologiske verdier enn ordinær skog. Professor i bevaringsbiologi Anne S. Thygeson (NMBU) sier på Twitter: «En gammel, hul eik kan huse 1 million individer av ulike arter – 5 ganger mer enn folk i Telemark!» Juridisk vern av naturtyper og arter fungerer som et viktig verktøy i forvaltningen. Vi har flere gode eksempler på at vern har reddet arter. Når vi vet at det er menneskeskapte trusler knyttet til artsreduksjon, er det også mulig å verne arten fra disse konkrete truslene.

Et styrket skogvern og et mer bærekraftig skogbruk som tar hensyn til den stedegne naturen må til for å ta vare på det unike og mangfoldige livet som finnes i norsk skognatur. Utplanting av fremmede arter som sitkagran er muligens effektivt og økonomisk lønnsomt sett fra et skogbruks- og næringsperspektiv, men fra et biologisk perspektiv er sitkaplantning en trussel som kan fortrenge de lokale naturverdiene, som kystlynghei. Derfor er sitkagran kategorisert til svært høy økologisk risiko av Artsdatabanken. I tillegg er klimaeffekten kontroversiell og muligens negativ.

Skogvern er et godt klimatiltak! NINA har i en rapport (2013) samlet dagens kunnskap om karbonbalansen i gammelskog i Norden. De anbefaler at skogpolitikken bør satse på bevaring av skogens karbonlager «ved å øke mengden gammelskog. Dette vil også fremme bevaring av det biomangfoldet». Miljøorganisasjoner har ytret et sterkt ønske om å øke skogvernet fra dagens 2,6% til 10 prosent vern for å sikre bevaring av et mangfold av ulike naturtyper i skog. I dag kan mye av bevaringen løses ved økte statlige bevilgninger til frivillig vern og til økt kartlegging slik at vi får økt kunnskap om arts mangfoldet i skogmiljøene og hvilke naturtyper som bør bevares for å binde mest mulig CO2 og beskytte flest mulig arter. Frivillig vern vil gagne både skogeiere, skogens naturmangfold, friluftslivet og klimaet.

Mariken Kjøhl

M. Sc i Økologi og Fylkeskoordinator i **Forum for Natur og Friluftsliv** i Telemark

ANDRE MENER

► I går ringte min venninne og sa at hun møtte på noen «gærne» russ på T-banen ved midnatt og at de sa at de var på vei til «nach». - Jeg er blitt for gammel for slikt, sa hun. - Jeg har alltid vært for gammelt for slikt, tenkte jeg. Jeg vet ikke om dette er budskapet russeren vil høre, men det er helt ålreit å gi blaffen i russetiden. Vi er mange som ikke ser poenget.

Shazia Sarwar, kommentator i VG

MILJØ: Deponi i Brevik

Giftmottak, farlig avfall, CO2 og Ap

Det er med skuffelse og stor skepsis vi som slåss for vårt omdømme, det gode bosted, et attraktivt Grenland og rene fjorder registrerer Ap sin stortingsrepresentant, Terje Lien Aasland uttalelser om deponi og flyveaske-sakene i Brevik.

Det virker som et knefall for Norcem, Heidelberg og NOAH sine interesser, fremstår som respektløs overfor et samlet Porsgrunn bystyre og en unison og samlet befolkning.

– Jeg har forståelse for at det er sterke følelser involvert i Grenland. Men ett sted må vi håndtere farlig avfall som vi fortsatt eksporterer mer av enn vi importerer, sier Terje Lien Aasland.

Selvsagt er det sterke følelser når noen forsøker å gjøre vårt bosted om til et gigantisk giftmottak og lagringsplass for farlig avfall. Men det handler ikke bare om følelser. Det handler om vår eksistens, avvik fra internasjonale krav, normer og regler, samt en farlig og lemfeldig holdning til sikker avstand til farlig avfall og folks bosted. Årsaken til at deponiet i Holmestrand kan renne over før tiden, er faktisk storstilt import av farlig avfall. Hvorfor forsøker Aasland å snu denne problemstillingen på hodet, og fremstille saken som om vi i Brevik og Porsgrunn ikke ønsker at Norge skal ta sitt ansvar? Vi vet alle at NOAH som selskap, og Gjelsten som eeneier tjener seg nær uanstendig rik av denne giftimporten og lagringen av farlig avfall i vår natur og nå kanskje i våre boområder. Er det Gjelstens interesser eller er det samfunnsinteressene her i Grenland og Larvik som er Aasland sitt mandat å ivareta?

– Aasland synes at Norcem viser at de prøver, og at de klarer det med nye metoder. Norcems forsøk med CO2-fangst i sement er Aasland overbevist om at vil gi Grenland en industrikompetanse som vil bli en suksess i framtida.

Med denne uttalelsen virker Aasland å vise en holdning til forsøksprosjektet til NOAH, som om noe allerede er vedtatt og at vi skal se positivt på denne «industrien». Det er det jo ikke, og vi ønsker den ikke. Hvorfor skal vi la NOAH drive storstilt import av farlig flyveaske fra Europa, frakte den med bil frem til Brevik og så tilbake til Holmestrand igjen? Det synes åpenbart at Aasland forstår at dette kan være første «snikskritt» for å fylle gruvene i Brevik med behandlet flyveaske. Når han samtidig er tydelig på at «staten må rydde unna tvilen om valg av deponi», da er det lett å tenke seg at vi nok en gang kun opplever et spill for galleriet. Vi vet jo at Ap sitt representantskap i Porsgrunn, i flertall – stemte for å støtte Heidelberg/Norcem og NOAH sin utredning for å fylle Brevik full av farlig avfall. Unik nok trosset Ap sin bystyregruppe dette flertallet og stemte imot – noe vi virkelig håper de har mot til å stå ved videre i prosessen. Vi ønsker da virkelig ikke å gjøre Grenland, nok en gang til et av Europas giftigste boområder! Skal også bli spennende å høre refleksjonene til Ap sin ordførerkandidat, Robin Kåss, for vi trenger virkelig en åpen og våken ordførerkandidat som viser at han står ved et samlet bystyrevedtak og en samlet befolkning i Porsgrunn.

Jan Erik Parr

Uavhengig bystyrerepresentant